

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

I sidste ende er det jo kommunernes ansvar at sørge for, at daginstitutionerne lever op til den lovgivning, der er. Sådan er det. I den her lov siger vi, at den enkelte daginstitutionens ledelse har et ansvar for at udarbejde en miljøvurdering. Det synes jeg egentlig er meget fornuftigt, fordi det også er ledelsen, der har at gøre med forholdene på den enkelte institution i dagligdagen. Så det er der god fornuft i.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg forstår det som et tilsagn til, at det er kommunernes ansvar, at sådan nogle planer udarbejdes.

Så vil jeg spørge, om hr. Martin Henriksen deler mit synspunkt om, at forældrebestyrelserne skal have mere indflydelse her. Det er ikke nok, at man har talt om de her spørgsmål med forældrebestyrelserne, man må faktisk enten gøre dem høringsberettigede eller foranstalte, at de eventuelt skal ind og godkende de planer, som skal virke på det sted, hvor de nu har et lokalt ansvar.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Man har mange tænkte problemstillinger inde i det her, synes jeg. Jeg synes grundlæggende, at det her er sund fornuft, og jeg tror, at når alt kommer til alt – det sagde jeg også i min ordførertale – vil et enigt Folketing ende med at stemme for det.

Forældrebestyrelsen ser jo denne børnemiljøvurdering og har selvfølgelig også mulighed for at kommentere den. Det vil da alt andet lige være sådan, at hvis en ledelse på en daginstitution kommer med en børnemiljøvurdering, som fremstiller alting som værende rosenrødt, og forældrene så siger, at de ikke deler denne opfattelse, vil det danne grundlag for en dialog mellem ledelsen, pædagogerne og forældrene – det går jeg da stærkt ud fra – og så er jeg sikker på, at man lokalt formår at få styr på de problemer, der eventuelt kunne være.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg blev meget stærkt inspireret af hr. Martin Henriksens store tale om kommunal selvstændighed, om at lægge ansvar og tillid ud i de enkelte daginstitutioner til bestyrelserne, til leder-

ne derude. Jeg er hundrede procent enig. Nu kommer mit spørgsmål, men inden hr. Martin Henriksen sætter autopiloten på, vil jeg bare lige huske hr. Martin Henriksen på, at Dansk Folkeparti ikke altid behøver at mene det samme som de Konservative eller Venstre. Man kan godt tillade sig at have en selvstændig holdning, selv om man har valgt side i dansk politik.

Vil det ikke være rimeligt, når nu man lægger ansvaret ud, også at lægge det økonomiske ansvar ud, sådan at netop daginstitutionerne selv og kommunerne får mulighed for at prioritere, om det nu lige er takstnedsættelser, eller det er en større social satsning, eller det er bedre kvalitet, man vil satse på? Ville det egentlig ikke være meget rimeligt, at ansvar og konsekvens og ansvar og økonomi fulgtes ad?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at den måde, som de økonomiske rammer bliver lagt på i dag, sådan set er meget fornuftig. Vi skal lige om lidt behandle et lovfor-slag, som lægger op til, at man skal sænke det, som forældrene betaler, samtidig med at der så kommer en børnemiljøvurdering, og at der bliver afsat 400 mio. kr. til, at kommunerne på vegne af institutionerne kan søge om at forbedre f.eks. indsatsen over for negativ social arv. Så er der jo en lang række handlemuligheder for kommunerne, for institutionerne, og det synes jeg egentlig er en god måde at gøre det på.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Men har hr. Martin Henriksen ikke en vis forståelse for, at det ude i kommunerne kan synes mærkeligt, at Dansk Folkeparti, som jo i hvert fald nogle gange gerne vil gøre sig til sådan et socialt parti, insisterer på, at de eneste penge, der sættes af permanent, er 1 mia. kr. til at forsøde tilværelsen for de rigeste børnefamilier?

Hvad nu, hvis de rigeste børnefamilier selv hellere vil bruge pengene til bedre kvalitet end til at nedsætte taksterne? Hvad nu, hvis institutionen synes, det er vigtigere med kvalitet eller fokus på de socialt udsatte? Hvorfor vil Dansk Folkeparti så stoppe de her penge ned i halsen på de rigeste borgere i landet i stedet for at gøre en social indsats?

Det er der, jeg ikke helt forstår sammenhængen. Jeg vil også gerne lægge ansvaret derud, men hvorfor så ikke også lægge midlerne derud?